

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010033
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4413010033.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej Dr., v trestnej veci proti obžalovanému C. Y., pre prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní Okresnej prokurátorky v Nových Zámkoch, proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 09. 10. 2013, sp. zn. 3T/16/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 18. februára 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie Okresnej prokurátorky v Nových Zámkoch

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného C. Y. (ďalej len „obžalovaný“) spod obžaloby okresného prokurátora v Nových Zámkoch 1Pv 616/12 z 21. 01. 2013, zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že :

dňa 07. 08. 2012, v čase medzi 22.00 h. a 22.30 h. v Nových Zámkoch, na Ulici SNP číslo 21, zo zadnej strany vchodu pri príjazdovej ceste usmrtil zviera - mačku, bielostrakatej farby, bez primeraného dôvodu, a to presne nezisteným spôsobom, pričom jej spôsobil faktúru predného dolného a horného zuboradia s poškodením mäkkých častí sliznice ústnej dutiny, faktúru oboch ramien, sánkovej kosti, poškodil jej pravú očnicu vrátane pravej očnej gule, obojstrannú fraktúru ramenných kostí v oblasti ramenných kĺbov, obojstrannú fraktúru predlakt'ovej i lakt'ovej kosti, podkožné hematómy v podkoží i svalovine dorzálnej časti krku, fraktúru 3 a 4 krčného stavca s dislokáciou a prerušením miechy, čo malo za následok jej uhynutie, následne jej krk a časť hlavy zakliesnil medzi konáre tu na nachádzajúceho stromu v tvare Y,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Uvedený rozsudok, v zákonom určenej lehote, odvolaním proti oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, napadla okresná prokurátorka.

V jeho písomných dôvodoch vytýkala súdu I. stupňa, že po vykonaní dôkazov v dostatočnom rozsahu tieto nesprávne vyhodnotil, iba v prospech obžalovaného. Poukázala na výpoveď svedkov B. H. a V. U., ktorí nepotvrdili, že by sa obžalovaný v čase spáchania skutku bol na rybačke. Svedkovia V. N., C.. J. N. a V.. F. N., ktorí sa zdržiavali v mieste svojho bydliska potvrdili, že videli obžalovaného vychádzať rýchlym krokom z miesta, odkiaľ počuli stonanie mačky, následne nasadol do svojho motorového vozidla, odparkovaného na neďalekom parkovisku a odišiel. Je zrejmé, že obžalovaný sa,

s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote, nachádzal na mieste činu v čase jeho spáchania. Pokiaľ svedkovia spáchanie skutku priamo nevideli, resp. podľa výsledkov ohliadky nemohli vidieť, súd nebral ohľad na rad nepriamych dôkazov - výpovede svedkov, ktoré sa zhodovali v detailoch i časovej súvislosti. Navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu okresnej prokurátorky, prostredníctvom obhajcu poukázal na svoju obhajobu a ohliadku miesta činu, vykonanú v súdnom konaní, ktorá preukazuje, že svedkovia N. zo svojho balkóna nemohli vidieť miesto činu. V ich výpovediach sú rozpory, kto reagoval na stonanie mačky a upozornil ostatných a vzhľadom na zeleň, svetelné podmienky a určitý čas, ktorý potrebovali na zameranie svojej pozornosti a orientácie pri hľadaní miesta činu, nemohli na mieste činu nikoho vidieť. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie okresnej prokurátorky podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní a jeho dôvodoch.

Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle petitu uvedeného v písomnom odvolaní.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný uviedol, že sa cíti byť nevinným, čo bolo preukázané v konaní pred súdom I. stupňa.

Navrhol, aby odvolací súd s poukazom na § 319 Tr. por. odvolanie okresnej prokurátorky zamietol.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, odvolací súd nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadal len vtedy, ak by odvodňovalo podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Dospel k rozhodnutiu, že odvolanie okresnej prokurátorky nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie uvedené v § 119 ods. 1 Tr. por., ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), ktoré by mali vplyv na zistenie skutkového stavu veci alebo na porušenie práva obžalovaného na jeho obhajobu.

Neušiel však pozornosti krajského súdu postup súdu I. stupňa podľa § 263 ods. 1 Tr. por., keď za súhlasu procesných strán prečítal svedeckú výpoveď I. I. z čl. 131, ktorého výsluch vykonala samosudkyňa v súdnom konaní 01. 10. 2013, a to z dôvodu, že sa nemohol dostať na hlavné pojednávanie.

Takýto procesný postup Trestný poriadok neumožňuje. Správne mal súd I. stupňa, v prípade nutnosti vykonania výsluchu uvedeného svedka, hlavné pojednávanie odročiť na iný termín, prípadne od vykonania tohto dôkazu upustiť. Vzhľadom k tomu, že obsahom svedeckej výpovede I. I. boli skutočnosti,

ktoré sa udiali až následne, po skutku, ktorý je predmetom obžaloby, krajský súd túto svedeckú výpoveď pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci a tieto vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti podľa § 2 ods. 12 Tr. por., pričom tak dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa aj primerane odôvodnil v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por., keď uviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne na strane 4-5 vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd I. stupňa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj krajský súd bez výhrad súhlasí a preto v podrobnostiach na ne ako na správne odkazuje.

Súd I. stupňa vykonal previerku výpovede na mieste činu, nazvanú „ohliadka miesta činu“, avšak sám konštatoval, že účelom tohto úkonu bolo zistiť tú skutočnosť, či z balkóna oznamovateľa V. N. bolo možné v kritickom čase vidieť miesto, kde mala byť obesená mačka, odkiaľ a z akej vzdialenosti toto miesto malo byť osvetlené pouličnými lampami a napokon aj z dôvodu, že z fotografií priložených k zápisnici o ohliadke miesta činu bolo preukázané, že riadnemu výhľadu z balkóna oznamovateľa zabraňuje stromový porast.

Výsledkom daného úkonu bolo zistenie, že skutočnosti, o ktorých vypovedali svedkovia V. N., C.. J. N. a V.. F. N., ohľadne útoku obžalovaného na mačku, nemohli vidieť, pretože k útoku malo dôjsť v nočných hodinách a pouličné osvetlenie priamo nezasahuje na miesto činu - strom v tvare písmena Y. Meraniami na mieste samom bolo zistené že najbližšia pouličná lampa je vo vzdialenosti 22,6 m a z druhej strany výhľadu zabraňujú konáre stromov, nachádzajúce sa v priamej blízkosti pouličných lúč.

Nemožno súhlasiť ani s námietkou prokurátora týkajúcou sa preukázania viny obžalovaného tým, že sa s pravdepodobnosťou rovnajúcou istote nachádzal na mieste činu v čase spáchania skutku.

Fakt, že svedkovia N. videli obžalovaného v blízkosti stromu v tvare písmena Y, resp. na parkovisku pri jeho motorovom vozidle neumožňuje vysloviť nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto inkrimovaný skutok spáchal a že to nemohol byť niekto iný.

V tomto smere súd I. stupňa správne poukázal aj na rozpory zistené vo výpovediach svedkov N. o takej podstatnej skutočnosti, kto z nich videl obžalovaného a na ktorom mieste. S poukazom na čas spáchania skutku a tiež možnosti výhľadu na miesto činu aj odvolací súd konštatuje, že obhajoba obžalovaného o tom, kde sa nachádzal v momente činu, nebola presvedčivo vyvrátená.

Aj podľa názoru krajského súdu na základe výsledkov dokazovania nie je možné urobiť jednoznačný záver, že sa skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný, pretože výsledky dokazovania nevyznievajú jednoznačne a v danom konkrétnom prípade nie je ucelená reťaz tak priamych ako i nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že skutok nemohol spáchať nielo iný.

Keďže krajský súd nezistil dôvody pre zmenu výroku napadnutého rozsudku, odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).